

мѣри си... Той ми се присмѣ още на очитѣ че ме изиграл в' Свѣщов, това за което много ми докривѣ. Ядосвах се аз на себе си защо сам да му дам случай да се издѣва над мене, но **„минжлото се невръща, а се прѣгльща.“**

Тогаз излѣзох из митрополията, присрамен и нажален, но нѣмаше на кхдѣ да се обѣрнѣ. Да се отпѣнѣ нѣйде на далеч да идѣ да търсѣ мѣсто, несмѣях да се излагам на неизвѣстност прѣз зимата. Оближнитѣ мѣста дѣто бѣх познат, едни просто не смѣяха от владиката да ме условят, други се бояха да не би, както беше се прѣснѣло за мене, да съм заразен отъ нѣкоя ерес, а отъ това най много се плашиха поповетѣ, които тогаз още играяха по-главната рол в' избираньето и приставањето на учителитѣ. Трети пък, като чуваха кхдѣ съм се скитал минжлото лѣто и на колко мѣста съм се залавял и съм напушал, заключаваха за мене и явно говоряха че аз не „държѣ дикѣш“, т. е. не стоѣ на едно мѣсто. А да ли аз нестоях, или не ме оставяха да стоѣ, то беше нѣщо за което никой не искаше да види и да испита. Тѣй аз от всѣ-кхдѣ си отбих омут'я и най-подир сторих „да закачѣ даскал-лѣка на клечката“ и да станѣ казанджия¹⁾.

Разумѣва се, че не ми беше тѣй лесно да се заловѣ на бациний си занаят, но от немай кхдѣ принудих се на това. Баща ми беше бѣден човѣк. С' всичката си сиромашия, той беше направил онова което можеше за да ме искара и мене нѣщо човѣк и да ме издигне по-високо отъ срѣдата и кръг'а в' който сѣдбата беше ме поставила. Мене ми беше тежко, млад и способен за работа човѣк какѣвто бѣх, да стоѣ празен и най-вече, вмѣсто да бѣдѣ нѣщо помощ на родителитѣ си, да им бѣдѣ в'тяжест. Но веднѣж рѣшен, рано една сутрин чуковетѣ и шумѣт в' казанджийската махала в' която живѣяхми ме разбудиха, аз станѣх, прѣкрѣстих се, казах **„мечка страх, мене не“** и се отзовах в' дюген'я на баща си. Помнѣ и сега с' какви чувства и вълнения²⁾ се явих прѣд

¹⁾ До тук разказ'а по историята за събираньето на притчитѣ есет цѣл и прѣпечатан без измѣненіе от Книжка I-ва и II ра, 1882 год. на Периодическото Списание. От тука на долу почва продълженіето на разказ'а.

²⁾ За положеньето ми въобще в' това врѣме по на дълго е разказано въ Епизод'и. Виж: Периодическо Списание кн. XV и XVI, 1885 год.